

Interaktívna google mapa

Zastávka u Brna

Prvotným zámerom bolo vymyslieť výtvarnú aktivitu pre dospelých, ktorých je v azylovom stredisku v Zastávke u Brna väčšina. Pri prvej prehliadke som si všimla, že medzi ich obľúbené činnosti vo voľnom čase patrí internet a tak sme ho nezapojili do výtvarnej aktivity. Vymysleli sme hrubý plán, ktorý sa nebránil obmenám, podľa toho ako na neho budú obyvatelia strediska reagovať.

Hlavnými časťami je teda použitie internetu, konkrétne google mapy alebo programu Google earth. Ďalej projektoru, ktorým je táto mapa premietaná na plátno a potom klasických výtvarných pomôcok podľa individuálneho výberu tvorivcov. A to či už farebné tužky, fixi alebo štetec a farby. Na začiatku prebiehal rozhovor, kde sme sa chceli dozvedieť niečo viac o krajine, odkiaľ ten ktorý obyvateľ strediska pochádza. Poprosila som ich aby mi to čo rozprávajú ukazovali na mape, aby som to mohla vidieť a ukázali mi zaujímavé alebo ich obľúbené miesta v ich krajine. Všetko sa to zároveň premietalo na plátno, kde každý individuálne, po istom čase toto miesto začal zakresľovať. Chceli sme docieľiť aby sa vytvorila sieť ciest, preto na plátne stále figurovala poloha Zastávky u Brna, kde sa momentálne nachádzali a toto miesto a miesto ich krajiny respektíve konkrétne ich domova bol spájané linkou farby, ktorú si samy zvolili. Jediné čo sme koordinovali pre udržanie prehľadnosti, aby každá linka bola stále inej farby. Chceli sme dosiahnuť nie len sieť liniek, ale tiež na konci každej linky aby bola zobrazená iná krajina so špecifickým miestom, prípadným textom o tom mieste a niečím špecifickým pre ich kultúru. Spleť národností, tak ako sa stretávajú v tomto stredisku.

Aktivita bola koncipovaná tak, že umožňovala a nebránila sa ďalšiemu rozvinutiu. Po tom, čo sa to prenieslo do strediska v Kostelci nabrala iný rozmer. Aj tým, že nápad mapy bola interpretovaná inak, čo bolo aj zámerom, aby sa nedržala striktných pravidiel, a potom, že k tvorbe pristupovali namiesto dospelých detí, ktoré tvorili spontánnejšie, na rozdiel od dospelých, ktorý poväčšine ako keby plnili svoju „povinnosť“ o ktorý som ich požiadala, aby spravili a naozaj zakreslili iba to. Deti mapu poňali slobodnejšie.

A keďže poväčšine je teória, či predstava iná ako praktické prevedenie aj v tomto prípade to bolo tak. Účastníci, boli veľmi kreatívny hlavne v slovnom prejave a teda kresleniu a maľovaniu predchádzali dlhé „prednášky“ o ich krajine a ku kresbe pristupovali potom samostatne a individuálne, keďže mapa nedovoľovala prácu dvoch naraz.